ReaderWorks

Standard

DAN LAURENŢIU

PATUL METAFIZIC

volum postum

colecţia
euridice

© PONTICA 2000
© ASALT 2001
www.asalt.seanet.ro

Fericirea castă

Ce fericire să-l
descoperi pe Dumnezeu
în pântecul unei femei
acolo unde se naşte copilul

acolo unde arta absolută
nu mai are nici un sens
acolo unde toţi poeţii
ne naştem

şi toţi oamenii trebuie să murim
dar ce fericire
să-l găseşti pe Dumnezeu
în pântecul unei femei

Un cuvânt de la Tine

Este iar o noapte
de duminică spre luni
unde voi pleca dimineaţă
la muncă

pe ce meleaguri părăsite
de Dumnezeu
va trebui să umblu
cu ochii închişi

Doamne ajută-mă
ştiu că nu este în puterea Ta
cu durerea şi frica morţii o spun
dar cerşesc o mână de ajutor
un cuvânt de la Tine

Unde mă aflu

Eu sunt un mare poet
occidental rătăcind
pe aici pe la porţile
Orientului

unde tot ce se întâmplă
este imprevizibil
ca viaţa şi moartea
oare acesta este un exil

sau patria mea
spune-mi Doamne
unde mă aflu
aud o voce lugubră
bate şi ţi se va deschide

Căţelul pământului

Astfel îmi zise căţelul
misterios care vorbeşte
o limbă intraductibilă
fiindcă soarta lui

a limbii sale intraductibile
trebuie să ascundă

soarta noastră
astfel îmi vorbi căţelul
de sub pământ

eu am tradus cât am putut
dintr-o limbă latină
canis latrans ce vrei să spui
că eu voi coborî din poem
şi voi ajunge în iad

Zile de Paşte

Glorie Ţie Doamne
deasupra nimicniciei noastre
pământeşti
pe care ai făcut-o

după chipul şi asemănarea Ta
Gloria Ta să străbată
de-a lungul şi de-a latul
împărăţiei Tale Glorie

deasupra neantului
facă-se voia Ta
vie împărăţia Ta

Nu ştiu cine eşti

Nu ştiu cine eşti
nu ştiu pe cine caut
tu poate că eşti femeia de dincolo
tu poate că eşti femeia ideală

eu dorm aici alături de tine
şi dorinţa mea cea mai puternică
a sufletului meu
este să mor

de ce mă întrebi tu
pe care te strâng între sânii
mei calzi şi buni
care-ţi dau laptele

pe care l-a lăsat Dumnezeu
nu ştiu am răspuns eu
cred că tu eşti răspunsul
întrebării mele

Îmi răspunzi tu

Cu câtă bunătate şi bucurie
mă gândesc la tine
nici nu-mi vine să cred
că acest impas îmi mai este
accesibil

îmi răspunzi tu cu o voce
senină căzută din ceruri
eu stau pe gânduri
şi-mi spun

ori nu m-am exprimat corect
ori nu m-am adresat
persoanei în cauză

după ce am închis telefonul
ea a plâns toată noaptea
de dorul meu

Tu eşti o persoană sacră

Tu eşti o persoană sacră
tu eşti mort
şi nu trăieşti
pe acest pământ

eu am răspuns
cu un surâs pe buze
eu nu trăiesc pe acest
pământ
locuinţa mea este în cer

Vocea divină

Tu ai o voce venită
din cer
şi aştept să vii
cu faţa ta întristată
aici printre copacii Copoului

tău din tinereţe
aici eu voi veni cu un trandafir
în mână
şi-ţi voi alina durerea

de ce suferi dragul meu?
numai eu te voi face
fericit pe pământ

eu nu răspund şi mă uit
la lumea întunericului
de ce oare

Te ador

Stau şi mă întreb şi acum
de ce oare a trebuit
să mă nasc
şi să aduc lumina paradisului

pe acest pământ
bântuit de demoni
stau şi mă întreb
acum la capătul zilei

când vrăbiile se duc
la culcare
eu cu cine voi dormi

cu mine îmi răspunde ea
eu te voi mângâia
şi te voi culca
împăcat cu soarta

Îngerul mi-a vorbit

Nu există o mai mare nenorocire
decât să fii poet
pe acest pământ al durerii
nu există o mai mare nenorocire

decât să fii un înger albastru
căzut din cer
şi să nu poţi zbura

spre ţara care ţi-a fost
promisă de Dumnezeu

Nostalgia absolutului

De ce nu m-am întâlnit cu tine
când eram şi eu tânăr
când îngerii albi şi negri
zburau sărutându-se

în casa mea fără să le pese
dacă e biserica sau iadul
de ce mă întreb

astăzi când e prea târziu
şi pentru mine şi pentru tine
de ce nu ne-am întâlnit la tinereţe

Niciodată

Nimic nu ne apropie
mai mult de moarte
decât dragostea
din dragoste se poate muri

din moarte se poate trăi
dar cine trăieşte
dincolo de moarte
mă întreabă spiriduşul
de la uşă

eu îi răspund în şoaptă
femeia poetul şi filosoful
dar ce înseamnă aceste
trei noţiuni absurde

eu îi răspund cu ultimele
puteri
nu ştiu şi nimeni
nu va şti niciodată

Vocea absolutului

Ascult vocea absolutului
ce este ea ce-mi spune
la ureche
aceeaşi femeie cu voce străvezie

aminteşte-ţi că vei muri
eu îi răspund gâfâind şi şoptind
pe tine te aştept
de când m-am născut

din palida fecioară
care vine din împărăţia ta
o tu eşti pur
ca un înger

vino să te culci
la sânul meu

Gloria

Nu trebuie să scrii
niciodată poezii
mi-a spus prietenul
meu din Asklepios

doar atunci când visurile
îţi aduc aminte că vei muri

dar moartea adevărată
nu este o glumă
nu este un vis
o, glorie!

Nu ştiu de ce trebuie

Nu ştiu de ce trebuie
să mai scriu
am scris despre femei
şi filosofi
şi ce folos

Nu ştiu despre cine să mai scriu
despre dragoste despre moarte
dar aceste pânze albe
şi negre

trec pe lângă noi
în fiecare zi şi când
traversez trotuarul meu
de ce Doamne

Doamne doar Tu

Doamne numai Tu poţi
să mă ajuţi
să trec râul negru
într-o barcă fără vâslaş

Doamne numai Tu poţi
să mă ajuţi
să trec un puhoi
de sânge

Doamne numai Tu
poţi să mă ajuţi

În căutarea absolutului

Încerc să-mi aduc aminte
de mine
cine am fost eu
prin ce păduri ale necunoscutului

am umblat şi prin ce fluvii
şi mări am înotat
conştient că în orice clipă
îmi voi găsi sfărşitul

astăzi ştiu că Te-am căutat
pe Tine
şi Te-am găsit
în rugăciunea mea Doamne

Îndrăgostitul lunii

Te-am iubit întotdeauna
fără să ştiu
ochii mei au rătăcit
în pustiu

unde este muntele
unde este marea
orbit de soarele
care m-a dogorit întotdeauna

gol în faţa universului
plin de stele albastre
şi sunete inaudibile
am strigat împotriva
prietenului meu soarele
tu ce cauţi aici
am venit să-ţi amintesc
că tu eşti un prieten

al meu
dar un amant al lunii

Faust

Într-o zi ai trecut
pe sub cei trei plopi
ai casei mele şi te-ai
aşezat spunînd că acesta

este visul pe care
l-ai avut în noaptea trecută
dăruit de la Dumnezeu
voi săruta uşa diavolului
şi mă voi mântui

o răspunse el
de după uşa păcatului
eu cum îmi voi răscumpăra
iubirea ce ţi-o port

Satana

Aş vrea să plec undeva
aş vrea să plec pe un drum
unde nu a ajuns nimeni
aş vrea să găsesc drumul

spre Dumnezeu
aşa se ruga Satana
în faţa unui schelet
uman în flăcări

pe care-l răcorea într-un
cazan cu smoală fierbinte
din care ieşeau aceste cuvinte
sit nominus Domini benedictus

Glasul lui Dumnezeu

Astfel mi-am zis
întorcându-mi privirile
spre amurg
unde este iubirea Ta, Doamne?

căci la Tine am găsit
dragostea şi înţelepciunea
încă din prima tinereţe
când înfloreau cireşii din grădină

iar Tu ai privit uimit
de neştiinţa mea absolută
şi privindu-mă încruntat
mi-ai răspuns

oare Eu nu te-am hărăzit
cu darul zeilor să fii om
de ce ai pus la încercare
puterea Mea? acesta e nenorocul
zilelor tale

Ce bine

Ce bine e Doamne
să dorm lângă Tine
este la fel de bine
de parcă aş dormi

lângă femeia pe care o visez
şi n-am întâlnit-o
ea rătăceşte pe drumuri
necunoscute

prin păduri şi prin
lacuri ascunse de vederile
omului
ea se ascunde de mine

eu sunt un zeu
şi nu ştiu prin ce tufişuri
şi ape s-a ascuns

ea a plecat prin
mările sudului sau ale nordului

Îngerul meu

Fii fericit copilaşul meu
îngerul meu de unde ai venit
din rai îi răspund eu
femeii care a murit

şi unde vom locui împreună
sub umbrela neagră
a unui timp care nu mai trece
ca apa lui Heraclit

acolo vom trăi veşnic
şi va clipoci
trecerea timpului
îi răspund eu

cu un surâs sarcastic pe buze
tu să fii blând
ştii că am păcătuit
ca mama lui Isus pe care tu

l-ai iubit în copilărie
şi atunci am plâns

Poetul şi muzica

Poetul iubeşte muzica
dar unde este femeia
care aducea ordinea
şi fericirea în lume

tu spui ea este
în inima şi sufletul tău
astfel că mă culc liniştit
cu femeia din inima mea

Nimeni nu ştie nimic

De ce până când până unde
astfel mă întrebam
în plină noapte
când singur umblam prin pădure

iar o voce din stele
a răspuns
totul este un mister
până la capătul drumului

atunci vei afla adevărul
şi bucuria de a trece
prin această pădure

Post coitum

Omnia animale
triste sunt
de ce ne-a dat diavolul
atâta bucurie

şi Dumnezeu atâta durere
nu mai ştiu de multă vreme
cine este cel rău
şi cine este cel bun

dar spune-mi tu
surioară scumpă
cum se numesc binele şi răul
în rai şi în iad

dar spune-mi tu unde se găseşte
bucuria absolută
în rai sau în iad
du-te în rai sau în iad şi o să afli

Poetul şi femeile pe care le-a iubit

Femeile mi-au provocat
atâta durere de câte
ori le-am întâlnit
cred că este o amintire

de când ieşeam din
burta mamei
şi strigam în gura mare
nu mă aduceţi aici

Unda profundă a melancoliei

Unda profundă
a melancoliei
nu se poate auzi
de către nici un sex

ea trăieşte în văzduh
şi în amintirile
unui diavol
pe care l-am visat în somn

când eram copil
oare atunci ai visat
tu prima oară această lege
mă întreabă un înger
din cer

dar îi răspund şi nu sunt fericit
că mai am sex
îngerul păcatului

Boala şi arta

Aşa zisa artă pe care
am cultivat-o cu ardoare
ştiu astăzi la bătrâneţe
că era un *minus habens*

al meu
dar unde eram eu
care sunt cel mai inteligent
şi sensibil animal

de pe faţa pământului
mă întreabă dimineaţa
vrăbiile care mă vizitează
şi-mi fac ochi dulci

la fereastră
eu le răspund că pe vremea aceea
zburam în noapte cu bufniţele
păsările nopţii şi ale înţelepciunii

Lupul de la miezul nopţii

La uşa mea zgreapţănă lupul
eu îl aud şi el îmi spune
lasă-mă să intru
ştiu că eşti singur

şi suferi
tu vei dormi nu în patul tău
ci pe covor acolo unde
îmi place mie

să beau sânge
şi să mănânc carne vie
eu deschid uşa
un înger alb

cu voaluri şi dantele
se aşează în genunchi
la picioarele mele

Păsările şi mesajul lor transcendental

Din zi în zi
păsările zboară pe la
fereastra mea cu mai puţină pudoare
ele au început să zboare

în urma acestei corăbii
pe care eu o dirijez
spre mările sudului
acolo unde îţi îngheaţă
sângele în vine

fiindcă speri că-l vei
găsi negru şi înalt
pe un sloi de gheaţă
pe însuşi şeful diavolilor

care va râde uşor
bine-ai venit la mine
eşti cea mai delicioasă
bucăţică pe care mi-a dat-o Dumnezeu

Help!

Femeie tu bunătate
şi căldură între
braţele tale şi sânii tăi
care m-au adus la viaţă

cu laptele tău dulce
până aici
la capătul puterilor
ajută-mă să mor

Nihil

Iată care este problema
acestui anotimp ambiguu
este iarnă sau este primăvară
zboară fluturii la ferestrele mele

eu stau întins pe canapeaua mea
metafizică şi închid ochii
mă întorc şi zic
nu ştiu dacă este iarnă

sau primăvară
nu ştiu nimic

Fiul morţii

De ce să vorbim despre moarte
spui tu că vrei să sugi
la sânul meu laptele nemuririi
unde însuşi Domnul nostru

al femeilor făcătoare
de minuni şi-a coborât harul
vai eu sug la sânul tău
voluptatea şi viaţa

el îmi aduce aminte
de copilărie şi de filosofie
când nu ştiam nimic
despre moarte şi viaţă

de ce să vorbim despre moarte
nu-ţi place laptele de la
sânul meu tu eşti copilul meu

Cântec de toamnă

Poveşti şi doine cântări
din bătrâni
azi aruncate ca oasele la câini
în cer dacă mă uit

nu mai văd stelele
ca-n vremea tinereţii mele
ci sateliţi

stau şi mă-ntreb de ce Tu Doamne
din primăvara vieţii mele
mai îmbrâncit în pragul
unei toamne

cad frunzele pe mine trupul meu
îl simt din ce în ce mai greu

Totdeauna

Totdeauna m-am gândit la tine
cu bucurie şi părere de rău
câinii lătrau în jurul casei tale
şi tu ştiai

a sosit poetul
veneai şi mă luai
de mână tremurând
de frica acestor animale

şi mă duceai în dormitor
şi spuneai nu te mai teme
câinii sunt în afară
tu eşti cu mine

întâi să-ţi dau ceva să mănânci
dacă vrei mănâncă-mă pe mine
eu am stat pe gânduri
şi am răspuns

cum aş putea să te refuz
dacă tu eşti mama mea

O profundă relaţie
între metafizică şi sex

Ce mi-am spus eu când
am coborât în pădure
unde sunt iepurii
şi căprioarele de altădată

şi am auzit indignate voci
în diverse limbi
nimai de mine ştiute
cum Tu nu ne mai vezi

suntem aici la picioarele tale
eu am închis ochii şi
am auzit mesajul lor

Eleusis

Acolo va înflori noaptea
acolo se vor întuneca stelele
acolo vor coborî zeiţele
din cerul lor albastru

eu voi sta în gura
peşterii lui Platon
şi voi spune
că nu văd

nu aud
ele au râs în hohote
şi am auzit răspunsul lor
pe jumătate vesel

pe jumătate ironic
eşti un prefăcut
pentru că noi ştim
că tragi cu ochiul şi urechea

că doreşti
să te răsfăţăm noi

Unde

Întâi trebuie
să te îndrepţi către moarte
acolo unde nu este
nici întristare şi nici suspin

aşa-mi spunea preotul
când eram copil
astăzi mă simt mai aproape
de moarte decât niciodată

şi nici un înger
nu vine să mă consoleze
astfel mi-am zis
când a venit lupul

în vizită la mine
şi m-a întrebat
nu vrei să te mănânc
da i-am răspuns eu cu ochii în lacrimi
dar mi-e teamă că o să te mănânc eu pe tine

Pot să-ţi spun

Pot să-ţi spun că în seara aceasta
te aştept ca pe Dumnezeu
eu nu ştiu cum arată chipul Său
dar ştiu cum arată chipul tău

o bunătate o candoare
am vrut să mai trăiesc
pe faţa pământului
numai tu ştii despre soarta mea

eu am căzut în noaptea-nspăimântată
acolo tu licăreşti ca o stea
în ceruri acolo tu plângi
cu lacrimi de foc

şi întreaga noapte a vieţii mele
se luminează ea este
chipul tău surâzând

Gândindu-mă la tine

Despre sex numai de bine
am spus eu
da răspunse ea
şi trebuie să adorm

am o mănuşă neagră
pe care o pun pe un picior alb
aşa cum îl cunoşti atât de bine
şi poate că mă va ajuta să

adorm dar sărutările tale
sunt albe şi roşii
au puritatea cerului

şi cruzimea infernului
cel însetat de carne şi sânge
de ce spui aşa iubitul meu
noi doi vom merge împreună în paradis
unde nu există sânge şi cruzime

Călătorind

Ce ţi-am spus eu
călătorind la mijlocul nopţii
că nici diavolul negru
nu ne va împiedica să

ne întâlnim
dar tu cu faţa luminoasă
ai răspuns
nu diavolul negru

ci eu cu faţa albă
îţi spun că nu ne vom mai întâlni
astfel că am plecat
cu fruntea joasă spre casă

şi am căzut în pragul ei
ca un copil
şi am început să plâng

Despre zei

Femeii nu i-a plăcut
poezia mea
de ce să invoci zeii
când noi suntem nişte

bieţi oameni gata să murim
dar acesta este instinctul artei
îi răspund eu
cu un surâs nostalgic

pe buze
ea se uită la mine
şi pleacă să se culce în paradis

Eu sunt cel ce sunt

Stau la miezul nopţii
şi mă întreb
de ce mai stau printre oameni
şi nu printre zei

vocea de dincolo
se aude ca o şoaptă
de femeie îndrăgostită
dar tu ce eşti

om sau zeu
eu răspund cu o voce inaudibilă
eu sunt cel ce sunt

Drumul paradisului

Aşa să-mi ajute Dumnezeu
am început eu o rugăciune
adresată diavolului
cine eşti tu

mă întreabă cel rău
cu o voce mieroasă
eu vin în această lume
să fiu îngerul care te sărută

el iese din catacombă
şi-mi întinde laba lui neagră
vino cu mine
acesta este drumul paradisului

Drumul spre absolut

Dacă mă pot pronunţa despre ceva
dacă mă pot pronunţa despre
ceva care să atingă
într-un fel sau altul

absolutul cunoaşterii
ei bine iată că nu pot
spune nimic despre absolut
eu merg pe un drum

în pădurea aceasta neagră
şi nu ştiu cu cine mă voi
întâlni pe drumul negru
dar pe unde mergi tu

nu este un drum
făcut de oameni
dar este al lui Dumnezeu
răspund eu şi merg cu ochii închişi

Misterele de la Eleusis

Nimeni nu ştie ce s-a întâmplat
la Eleusis
dar toţi ştiu că viaţa
femeilor de acolo

a fost cea mai fericită
din câte le-a fost dată
surorilor de pe aceste pământ
ele îşi spuneau la ureche

ce bine este să te lipseşti
de zeii brutali
ai acestui templu
noi vom trăi veşnic

cu bucuria vieţii noastre
fiindcă purtăm în pântece
nostalgia unui copil

A fost cândva

Astfel vorbesc fiinţele
dragi care m-au părăsit
adu-ţi aminte de mine
şi vino mai repede

să ne întâlnim
eu ascult cu mâhnire
aceste cuvinte de dincolo
de mormânt

şi mă întreb din nou
ca în prima tinereţe
nu acolo voi afla
bucuria extazul beatitudinea

Aşa trebuia

Eu sunt singur şi trebuie
să mă îndrept spre altă lume
unde mă întreabă cineva
de la poarta acestei mânăstiri

eu vreau să merg pe drumul
care duce în acea noapte
unde este linişte şi repaos
şi unde nimeni

nu-mi va tulbura liniştea
merg cu o lumânare în mână
şi mă rog pentru fericirea
muritorilor care stau ascunşi în sarcofage

şi mă pândesc pe mine întrebându-se
oare ce vrea cadavrul acesta

Eu sunt necunoscutul

Eu m-am îndrăgostit
de tine
spune în şoaptă
un pom către o pasăre

dar cine eşti tu
şi de pe ce meleaguri vii
eu sunt necunoscutul
şi vin de pe tărâmul

iubirii
acolo nu te întâlneşti cu nimeni
şi nimeni nu-ţi dă
un pahar de apă când

ţi-e sete
aşa spune păsărica
ciripindu-ţi la ureche
vorbe dulci de iubire
şi au început să foşnească frunzele

Unde este Dumnezeu

De ce trebuie să ne naştem
de ce trebuie să trăim
de ce trebuie să murim
iată întrebările pe care

şi le pun copiii
eu stau singur
în pătuţul metafizic
al copilului care am fost cândva

eu ştiu de ce ne naştem
trăim şi murim
acesta este misterul
de netrecut

eu îl ştiu
şi nu-l voi spune
nimănui

Să te duci la Cracovia

Şi să te întâlneşti
cu o poloneză
ea să te ducă la marea baltică
tu să nu spui nu

dar aici este mai frig
decât la marea neagră
dar eu te voi strânge
la sânul meu cald

şi-ţi va fi bine
astfel că m-am dus acolo
la ţărmul mării baltice
pe banchize în braţele

lui Moby Dick balena albă
a tuturor furtunilor

De ce

De ce trebuie să tremur
pentru viaţa mea
de ce trebuie să tremur
pe un câmp de flori

iată că totuşi ceva
mă duce spre moarte
eu cred că este o floare
mai neagră decât aceea

a paradisului
eu cred că este
o floare violetă
şi care stă în candelă

Durerea de a striga

Şi de a nu fi auzit
nici de Dumnezeu
nici de diavol
iată ceea ce se numeşte

peştera unde ei înşişi
demonii îşi fac rugăciunea
împreună cu tine
de ce a trebuit

să împart aceeaşi povară
a chinurilor cu îngerii iadului

Aş vrea

Aş vrea să plec cu tine
la mare
aş vrea să te văd
sub lumina soarelui

şi a lunii
aş vrea să plec cu tine
la mare
astfel spunea unei muze

pe când trecea vremea
şi valurile băteau
în maluri cu neliniştea
absolută a mărilor şi a oceanelor

astfel e dorul meu
către tine

Cine Doamne

Cine Doamne te-a adus
în viaţa mea
îţi răspund dar numai
la ureche în şoaptă

zeul Eros!
şi celălalt frate
al său care-l sărută
pe ureche

cine? întrebi tu inocentă
a lumii acesteia moartea
vine însuşi Thanatos!
o îl primesc cu multă plăcere

în paradis
eu acolo mă simt
ca la mine acasă

Balena albă

Linişte!
să fie linişte înţeleaptă
în această lume nebună
aşa striga poetul

coborât din mările
pe unde umblase în sud
şi s-a întors aici în nord
să îngheţe de bătrâneţe

e o pace universală
îi spune la ureche
balena albă
trebuie să fii fericit

eu te voi duce într-un loc
necunoscut de nimeni
acolo te vei odihni

Cuvintele celor drepţi

Tu mi-ai spus
bucuria este esenţa vieţii
eu am tăcut şi s-a făcut
noapte în odaia de înmormântare

apoi a venit o lumină
cum nu s-a mai văzut
pe faţa pământului
a venit noaptea iluminaţiei

şi am plecat dincolo
în lumea celor drepţi
ei tăceau ei nu spuneau
nici un cuvânt

ei ştiau totul
şi nu mai aveau nevoie de cuvinte

Eu n-am ştiut

Eu n-am ştiut ce se
întâmplă în univers
când păşeam cu paşi uriaşi
din planeta albă în planeta neagră

eu ştiam că te căutam
pe tine
cu ochii larg deschişi
şi abia trăgîndu-mi sufletul

Un filosof îndrăgostit

Nimeni nu ar şti cât te-am iubit
nici soarele nici luna
cu atât mai puţin florile
pe care le-ai crescut în grădină

sunt lucruri pe care eu
nu pot să le explic
deşi sunt un mare filosof
al timpurilor moderne

nu înţeleg de ce trebuie
să suferi din dragostea
unei femei pierdute pentru totdeauna
oare ea a făcut legătura

dintre tine şi divinitate
nu ştiu îi răspund eu
cu pleoapele lăsate
pe lumina ochilor

Pui de urs

Hai căluţule-n galop
peste munţi şi peste văi zic hop
când ne vom culca-amândoi
până-n ziua de apoi

pe sub deal pe sub pădure
unde paşte ursul mure
şi-şi aşteaptă noaptea-ntreagă
ursuliţa să-nţeleagă

Doamnă cât îmi eşti de dragă
hai cu mine în pădure
să culegem fragi şi mure
fraged ursuleţ s-o naşte

nimeni nu ne va cunoaşte
doar atât mister noi doi
până-n ziua de apoi
o să ocrotim un pui

care nu-i al nimănui
mor-mor-mor zic urs mor-morr
niciodată nevermore

Eu sunt Cuvântul

Pe patul de moarte stau
şi te întreb
Doamne cu ce Ţi-am greşit
care este păcatul de care

mă fac vinovat
iar El se înduplecă
şi-mi şopteşte dintre
stelele şi nourii

printre care aleargă
după cum îi este obiceiul
să nu-l vadă nimeni
tu ai greşit că ai vorbit

în locul Meu
ai crezut că vorbele tale
sunt atotputernice
dar Cuvântul sunt Eu

aşa ne-am despărţit pentru totdeauna
fără să ne auzim unul pe altul

Locul hărăzit din cer

Sunt fericit că mai sunt încă
aici pe pământ
şi nu în cer
acolo unde Cel de Sus

mi-a hărăzit un loc
printre îngeri
dar eu ştiu ceea ce el nu ştie
că am păcătuit cu vorba cu gândul cu fapta

Suntem sub zodia trandafirului

Câtă viaţă atâta durere
spui tu şi un trandafir
îşi scutură petalele roşii
de pe buzele sale însângerând

grădina japoneză cu
bucuria morţii
unde suntem Doamne
în iad sau în paradis

ce căutăm pe aici
nici nu mă mai întreb
de unde venim
şi încotro mergem

când văd un trandafir roşu
scuturându-şi petalele roşii
o picăturile de sânge
ale inimii mele
fără prihană

Tu ştii

Într-o seară o să vin la tine
va fi poate miezul nopţii
şi voi bate la uşă încetişor
mă primeşti în patul tău

ca să dorm?
de dincolo de uşa închisă
nu se aude nici un răspuns
de ce Doamne trebuie

să ne ducem în vizită
la femeile care nu ne iubesc
astfel cugetam şi m-am culcat
pe treptele de la intrare

laolaltă cu câinii
Slavă Ţie Doamne că mai există
şi astfel de prieteni ai omului
trebuie să-mi mângâi Tu

faţa tristă Doamne
eu nu ştiu care este uşa
prin care să ies
din cuşca infernului

aici am fost aruncat
de cea mai iubită femeie

ea a plecat indiferentă în lumea ei
ea ştia c-o să moară

într-o noapte într-o seară
într-o iarnă într-o primăvară

Doamne Dumnezeule

De ce m-ai părăsit
stau cu aceste cuie
bătute în mâinile şi picioarele mele
şi privesc lumea

oare Tu ai făcut această lume
oare nu a fost Satana
care mi-a programat boala şi moartea
Dumnezeu a tăcut

din locul său necunoscut
din cer
şi omul trimis pe pământ a strigat
Doamne îmi dau trupul şi sufletul
în braţele Tale

Tu eşti

Tu eşti stăpânul meu
pe care nu-l cunosc
zice domnul poet
către univers

eu sunt Dumnezeu
care a creat lumea
în care să suferi
aşa te vei obişnui

cu moartea
acesta este mesajul Tău
întrebam muribund
pe canapeaua mea metafizică

De ce Doamne

De ce Doamne
m-am îndrăgostit de evreică
nu era mama mea
nu era sora mea

de ce Doamne
m-am îndrăgostit de evreică
eu sunt un bărbat solitar
şi nu ştiu ce este femeia

dar nostalgia
este moartea
care ne aşteaptă
în patul ei

un căţel bate la uşă
el vrea să o întâlnească
pe pisică

Trebuie să murim

Trebuie să murim
ca să ne aducem aminte
cu suntem oameni
de ce ne-am născut

în faţa lui Dumnezeu
din pântecele
unei femei
de ce Doamne m-ai adus

pe lumea aceasta
de ce Doamne
m-ai batjocorit

Vreau să mor în braţele Tale

De ce Doamne
m-ai lăsat fără ea
nu m-ai iubit
ca pe Fiul lui Dumnezeu

am ajuns la capătul puterilor
aud căţei şi pisici
lătrând miorlăind
am ajuns la capătul nopţii

şi trebuie să termin
cu această viaţă zadarnică
o singură speranţă
va veni luni

să mă vadă
femeia iubită
Doamne apără-mă
vreau să mor în braţele Tale

acum stau şi aştept
în pătuţul metafizic
vizita Ta albastră
îngerul care mă iubeşte

eu voi fi întotdeauna
aici şi te voi aştepta
ca pe capodopera vieţii mele

Este o adâncă liniște

În univers
nu se mai aude muzica sferelor
auzită numai de Pythagora
în Crotona?
în Grecia?

unde oare a ascultat
acest vrăjitor muzica sferelor
nimeni pe lumea aceasta
nu a putut să audă

cu urechile sale de câine
mesajul ordinii universale
stau trist în pătuţul
meu metafizic

şi mă întreb
unde a ascultat Pythagora
muzica sferelor
în Greci? în Africa?
oare nu s-a întâlnit
cu un bărbat? cu o femeie?

Album

Într-un album al copilăriei mele
am scris de unde vii unde
te duci şi unde vei pleca
eram la braţ cu profesoara

mea iubită ea credea
că sunt copilul ei ea nu a avut niciodată
un copil

eu o ţineam de mână
şi plângeam
eu ştiam că se va
mărita cu duşmanul meu

de atunci eu plâng
fiindcă ea a murit

În noaptea aceasta

În noaptea aceasta
cânt ultimul cânt pentru tine
aştept să mă duc în pământ
acolo sunt minuni divine

acolo voi merge mereu
de-acum şi în marginea lumii
şi striga-voi e-hei
cine-mi mai bate la
uşă

Eu sunt prietena ta
moartea
la miezul de noapte
venii

să-ţi dau bună dimineaţa
în şoapte
te iubesc te iubesc
să nu strigi

Nu-mi vine să cred Doamne

Nu-mi vine să cred Doamne
că acum la bătrâneţe
m-am îndrăgostit de evreica
cea dulce a Ierusalimului

sunt pe patul de moarte
şi nu ştiu dacă voi
mai trăi până mâine
dar ştiu că dacă va fi să mor

o voi iubi şi asta mă va
salva de la deznădejde
adu-ţi aminte Doamne
de Ea şi de mine!

Nu ştiu cine eşti

Nu ştiu cine eşti
aş vrea să mă duc în pustiu
în deşertul Saharei
şi să plâng căutând

urma paşilor tăi desculţi
acolo vor răsări stelele
acolo va răsări luna
eu voi dormi în iarbă

pentru totdeauna
dar ce voi visa
că tu mă ţii în braţe
şi mă strângi până
când voi muri

Doamne ajut-o

Doamne ajut-o pe Connie
dacă Tu o ajuţi pe această
femeie
Tu mă ajuţi pe mine

eu trebuie să stau aici
în pătuţul meu metafizic
şi să gândesc la Dumnezeu
El nu se gândeşte la mine

El se gândeşte la Connie
oare de ce se gândeşte la mine
când doarme
oare nu a trecut pe lângă mine

ascunsă şi nu am văzut-o
oare nu a alunecat pe zăpadă
şi nu am văzut-o

Vânează luna de pe cer

Pentru tine va trebui
să cânt de acum înainte
cât voi fi pe pământ
aduceri aminte

astfel îmi cânta la ureche
un înger un diavol un vis
făptură fără pereche
mă duci în rai sau abis

tu spui mai aşteaptă
o oră când o să mori
şi legea cea dreaptă
ne va aduce în flori

acolo veni-vor îngerii
albaştri şi tandri şi buni
şi-n clipa stingerii
iubi-ne-vom ca doi nebuni

iar eu am răspuns melancolic
acolo nu-i nici o speranţă
să regăseşti erotica substanţă

Nostalgia pădurii

Încet să te apleci
deasupra unui înger
el încearcă să zboare
pe umărul tău

pădurea lui Dumnezeu
vine cu foşnetul său
liniştit şi plânge
unde este iarna

unde este vara
şi micile animale
care-mi dădeau viaţă
dar unde lupul

şi ursul care se adăposteau
la sânul meu drag
acolo unde le dădeam
carne şi lapte şi miere

Nimic nu ne-a ferit

Nimic nu ne-a ferit
însă de moarte
cum a spus şi bunul
meu prieten Ernest Hemingway

sau cine o fi fost
tăcutul filosof Kierkegaard
dar acesta nu a fost
un solitar nordic

nu cumva o fi fost
prietenul lui Hamlet
dar ce căuta acolo
Kierkegaard mă întreabă

însuşi Hamlet
când m-a văzut intrând
pe uşa lui singuratică
acesta a fost fratele tău

îi răspund eu
singuraticului om

Primăvara

Dacă n-ar fi venit primăvara
ce fericit aş fi spus
că mă plimb printre
copacii înfloriţi

din grădina vieţii mele
o ce fericit aş fi fost
dacă n-ar fi venit primăvara
se-aude în ceruri tunetul

surd al ploilor de toamnă
şi eu la miezul nopţii
mă îndrept spre o casă necunoscută

clopotele albastre din ceruri
nu se mai aud
nici chipuri de îngeri
nu se mai văd

spune-mi Tu Doamne
încotro să mă duc
care este drumul meu
spre casă

se lasă întunericul
la fereastra iubitei
mele moartea

Telefonul

De ce Dumnezeu nu ai plătit
telefonul
doar ştii că acesta
e contactul cu Tine

te ascultă şi întreabă
oare tu nu voiai să
te însoţeşti cu diavolul
oare nu sunt eu acela

care ascultă la telefon
cele mai secrete mesaje
ale tale
oare nu sunt iubitul tău

De ce trebuie

De ce trebuie să se despartă
un bărbat şi o femeie
care nu s-au întâlnit
despre asta e vorba în romanul

care urmează
ea mergea pe drumul întunericului
şi mergea pe drumul amurgului
şi pipăia zidurile
şi asculta glasurile străzii

să nu treci pe aici
sunt demoni care te aşteaptă
în fiecare dintre casele
în care o aştepţi pe iubita ta

dar cine e iubita mea
şi unde
toate ferestrele deschise au strigat
nu ştiu şi nu vom şti niciodată

Divină este viaţa

Divină este viaţa
dar moartea a făcut
să fie ea stăpână
în leagăn şi cavouri

eu o privesc nostalgic
ca un amant pierdut
cu trupul în pădure
şi capul printre nouri

mă duc pe altă lume
şi nu ştiu când şi cum
adio sfinte glume
adio sfântul drum

al tinereţii oarbe
de astăzi drumul cast
al celui ce se stinge
o sfânt iconoclast

Doamne de ce m-ai lăsat

Doamne de ce m-ai lăsat
pe pământ
în cerul albastru
în marea cea neagră

Doamne de ce m-ai lăsat
pe pământ
nu vreau să-ţi aduc
aminte despre Venus

şi mor de când am
pus la cale această
tragedie umană
mie mi-a plăcut

dar astăzi când privesc
luna soarele stelele de pe cer
din pământ
Tu mă vezi

De ce trebuie să iubim

De ce trebuie să iubim
am întrebat-o într-o seară
pe amanta mea care
tocmai intrase pe geam

cu raza lunii
şi cu sânge rece
în inima transcendentală
ea mi-a răspuns

iubirea este un exerciţiu
pentru moarte
dragul meu poet metafizic
toată viaţa te-ai mirat de mine
şi aşa va fi până-n ultima clipă

Încet

Încet îmi aduc aminte
de tine când scade
lumina zilei şi creşte
întunericul nopţii

acolo te naşti tu
dragostea mea
şi nu-mi este ruşine
nici de Dumnezeu nici de Satana

să merg ţinându-te de mână
prin parcul albastru
pe care l-am visat amândoi
într-o toamnă într-o primăvară

Aşa să-mi ajute Dumnezeu

N-am să mai păcătuiesc
mi-am spus într-o dimineaţă
când noaptea l-am visat
pe diavol ascuns

sub chipul unei femei
ca un înger
şi care îmi promitea
salvarea drumul în paradis

ea m-a luat în braţele sale
şi m-a sărutat pe gură
eu am uitat cum se vorbeşte
orice limbă umană

Înapoi în pădure

Poetul singur şi nefericit
mergea prin pădurea neagră
din vizuina lui
a ieşit lupul şi l-a întrebat

unde te duci poetule
mă duc la râu
merg şi eu cu tine
să beau apa şi sângele tău

dintr-o scorbură a unui stejar bătrân
a ieşit ursul şi m-a întrebat
unde te duci poetule
mă duc la râu

merg şi eu să beau lacrimile tale
dintr-un tufiş a ieşit o veveriţă
până în braţele mele
şi m-a întrebat

unde te duci poetule
mă duc la râu să beau apă
apoi a căzut din nouri
un iepure şi m-a întrebat

unde te duci poetule
mă duc la râu să beau apă

merg şi eu cu tine
o spuse poetul

grădina zoologică
e mai mare decât grădina
antopologică
şi astfel au ajuns

să bea apa din râul vieţii
şi al morţii
dar când s-a uitat pentru
ultima oară în jurul său
nu-l mai însoţea nici un animal
toate au ales drumul vieţii

Benedictus

Binecuvântat fii Tu Doamne
care Te-ai răstignit
să ne izbăveşti pe noi de păcat
de boli suferinţe şi moarte

asemeni Îţi suntem şi noi Ţie
nu suntem sortiţi suferinţei
păcatului şi morţii
noi am urcat pe aripile

îngerului negru
şi am coborât în iad
acolo unde nu este
nici întristare
nici suspin

Mă tem de întâlnirea

Mă tem de întâlnirea
cu tine pe marginea bătrâneţii
vrei să mă duci în rai
sau să mă arunci în fundul iadului

o dragoste tu bucuria vieţii
tu care aduci copii pe lume
şi faci să înflorească
florile în fiecare primăvară

unde eşti de ce mă laşi
să umblu ca un orb
la ceasurile nopţii
fără să mă ducă un copil de mână

Eu nu ştiu ce să scriu

Eu nu ştiu ce să scriu
pe această pagină albă
cum voi vorbi despre
iubire dragoste înţelegere

oare nu este ea iubirea
nu ne-a dat copii
pe care îi mângâiem
şi în zilele noastre

Patul metafizic

De ce trebuie să
murim dacă noi
am fost creaţi după
chipul şi asemănarea

lui Dumnezeu?
dar nu înseamnă că Dumnezeu este
muritor şi că
întovărăşeşte pe oricine
a părăsit din boală

sau dezgust această lume?
oricum ea trebuie părăsită
eu stau cuminte în
patul meu metafizic

din când în când
îngeri albaştri
vin şi-mi spun
"Stai şi auzi cum latră
sub crucea de piatră
căţelul pământului"

Aşa a început decăderea
celui mai mare poet pe care
l-am adus în pragul casei sale
sau era în pragul bisericii

dar dacă era un necredincios

şi l-a bătut Dumnezeu?
Nevrednic este
Non sum dignus
Vrednic este

Tu care ai venit

Tu care ai venit
din necunoscut
oare de ce mi s-a părut
mie că ne-am întâlnit

într-o altă viaţă
eu îmi aduc aminte
că eram ca un căţel
tu erai cu picioarele goale

şi plecai trântind uşa
eu eram bolnav abia
trăgându-mi răsuflarea
din clipa în care
ai trântit uşa

Sunt pedepsit

Sunt pedepsit o Doamne
să sufăr pentru absolut
nimic din ce-mi aduc aminte
din viitor şi din trecut

bărbaţi viteji şi genii
căzute în extaze
femeile din Ţara acestor goale fraze
căci totul e nimicul

nimicul este totul
şi gloria neantul
poţi să le-mpingi cu cotul
într-un ungher de diavol

acolo nu se ştie
de nici o comedie
şi nici o tragedie

Puternică este vocea neantului

Ea te duce de mână
ca pe un copil
la slujba de duminică
şi te întorci

în pătuţul tău metafizic
visezi lei tigri elefanţi
pe care nu îi vei întâlni
decât în călătoria ta în zbor

am venit pe pământ
ca să visez
la ce Doamne decât la Tine
eu sunt copilul copilul
născut din păcat

Tu m-ai întrebat

Tu m-ai întrebat
pe cine iubeşti cel mai mult
eu eram pe patul spitalului
şi am tăcut

n-am vrut să-ţi spun
că te iubesc pe tine
era o dimineaţă de iarnă
şi cădeau fulgii copilăriei

mele era o dimineaţă
la spital eu eram acolo
şi mie-era frică
la gândul că o să te pierd

mi-am dat seama pentru
întâia oară că o să mor

Nu cred

Nu cred că voi muri
voi fi atât de tare
şi puternic încât să mor
numai atunci când îţi vei

da ultima suflare
nu cred că voi muri
merg ca un câine
în patru labe

şi plâng şi nu te mai găsesc
nu cred că voi muri
tu eşti atât de pe placul îngerilor
mei albaştri tu niciodată
nu vei muri

Aşa

Astăzi este duminică
şi nu ai venit la mine
eu aştept cu sufletul la gură
ce aştept oare duminica asta

pe tine
misterul îţi aparţine
zeiţei negre
ea ştie ce ni se cuvine

şi ce nu
astăzi vei fi
mâine nu vei mai fi

Dar ce să ne mai cânte poetul

Mă întrebi tu cu surâsul
sceptic pe buze al şarpelui
dragostea amorul şi moartea
răspund eu cu surâsul

celor scufundaţi în somn
dar ea care e stăpâna
vieţii noastre
ştie că nu este numai atât

amorul poate veni
cu drapelul tricolor
al absolutului
fluturând deasupra

capetelor încoronate
dar despre moarte
ce ne poţi spune
căci de amor ne-am săturat

despre moarte nu vă pot spune nimic
fiindcă atâta timp cât suntem noi
nu e ea
iar când nu mai suntem noi
e ea

Tu Doamne ajută-mă

Mă aflu într-un pas de cumpănă
şi mă tem pentru viaţa mea
mă tem că voi muri
şi nu o voi mai putea ajuta

pe femeia pe care o iubesc
sunt flori pe care nu le pot numi şi cad pe fereastră
sunt îngeri care vin

şi-mi bat la geam
ei sunt cavalerii dreptăţii
şi ai înţelepciunii
ei ştiu că viaţa mea
a fost dedicată luminii

Eu ştiu

Eu ştiu că aceste
lucruri se vor termina
va veni într-o seară
imaculata fecioară

cu un trandafir roşu
la subţioară
ea îţi va spune
fă-ţi ultima rugăciune

eu am căzut în genunchi
şi am spus
în numele Domnului
nostru Isus

fecioara a plecat
cu mine la subţioară

COLECŢIA EURIDICE

Angela Marinescu – *Parcul*, (1991)

Liviu Ioan Stoiciu - *Poeme aristocrate*, (1991)

Ștefania Plopeanu – *Cavalerul din drezină*, (1992)

Vasile Petre Fati – *Copilul tuns zero*, (1992)

Mariela Rotaru – *Galeria de singurătate*, (1992)

George Astaloș – *Simetrii*, (1992)

Paul Daian – *Johann*, (1993)

Alexandru Mușina – *Aleea Mimozei nr. 3*, (1993)

George Popescu – *Știința veselă*, (1993)

Dan Ciachir – *Străzi de ceară*, (1993)

Felix Lupu – *Scrieri simultane*, (1993)

Sabin Gherman – *Faluscriptum*, (1994)

Traian T. Coșovei – *Bătrînețile unui băiat cuminte*, (1994)

Dumitru Crudu – *E închis vă rugăm nu insistați*, (1994)

Paul Daian – *Trei poeme*, (1994)

Gabriela Negreanu – *Viziune cu logofagi*, (1994)

Caius Dobrescu – *Spălîndu-mi ciorapii*, (1994)

Mircea Țuglea – *Proezia*, (1996)

Ion Stratan – *O zi bună pentru a muri*, (1996)

Nicolae Ionel – *Prezența*, (1996)

Paul Daian – *Cerul și ochii lui oblici*, (1996)

Bogdan Ghiu – *Poemul cu latura de un metru*, (1996)

Marian Drăghici – *Lunetistul*, (1996)

Liviu Ioan Stoiciu – *Ruinele poemului*, (1997)

Octavan Soviany – *Turnul lui Casanova*, (1997)

Nina Vasile – *Albert, locuitorul*, (1997)

Gheorghe Grigurcu – *Amarul tîrg*, (1998)

George Popescu – *Magna Impuritas*, (1998)

Vasile Baghiu – *Maniera*, (1998)

Budimir Dubac – *Hilandar*, (1999)

Dan Laurențiu – *Patul metafizic*, (2000)

Bogdan Ghiu – *Cămașă și pantaloni*, (2000)

Table of Contents

Dan Laurenţiu - Patul metafizic 1
Tu m-ai întrebat 2
Fericirea castă Un cuvânt de la Tine 2
Unde mă aflu COLECŢIA EURIDICE 4
Căţelul pământului 5
Zile de Paşte 6
Nu ştiu cine eşti 7
Îmi răspunzi tu 8
Tu eşti o persoană sacră 9
Vocea divină 10
Te ador 11
Îngerul mi-a vorbit 12
Nostalgia absolutului 13
Niciodată 14
Vocea absolutului 15
Gloria 16
Nu ştiu de ce trebuie 17
Doamne doar Tu 18
În căutarea absolutului 19
Îndrăgostitul lunii 20
Faust 21
Satana 22
Glasul lui Dumnezeu 23
Ce bine 24
Îngerul meu 25
Poetul şi muzica 26
Nimeni nu ştie nimic 27

Post coitum 28
Poetul şi femeile pe care le-a iubit 29
Unda profundă a melancoliei 30
Boala şi arta 31
Lupul de la miezul nopţii 32
Păsările şi mesajul lor transcendental 33
Help! 34
Nihil 35
Fiul morţii 36
Cântec de toamnă 37
Totdeauna 38
O profundă relaţie între metafizică şi sex 39
Eleusis 40
Unde 41
Pot să-ţi spun 42
Gândindu-mă la tine 43
Călătorind 44
Despre zei 45
Eu sunt cel ce sunt 46
Drumul paradisului 47
Drumul spre absolut 48
Misterele de la Eleusis 49
A fost cândva 50
Aşa trebuia 51
Eu sunt necunoscutul 52
Unde este Dumnezeu 53
Să te duci la Cracovia 54
De ce 55
Durerea de a striga 56
Aş vrea 57

Cine Doamne 58
Balena albă 59
Cuvintele celor drepţi 60
Eu n-am ştiut 61
Un filosof îndrăgostit 62
Pui de urs 63
Eu sunt Cuvântul 64
Locul hărăzit din cer 65
Suntem sub zodia trandafirului 66
Tu ştii 67
Doamne Dumnezeule 69
Tu eşti 70
De ce Doamne 71
Trebuie să murim 72
Vreau să mor în braţele Tale 73
Este o adâncă linişte 75
Album 76
În noaptea aceasta 77
Nu-mi vine să cred Doamne 78
Nu ştiu cine eşti 79
Doamne ajut-o 80
Vânează luna de pe cer 81
Nostalgia pădurii 82
Nimic nu ne-a ferit 83
Primăvara 84
Telefonul 86
De ce trebuie 87
Divină este viaţa 88
Doamne de ce m-ai lăsat 89
De ce trebuie să iubim 90

Încet 91
Aşa să-mi ajute Dumnezeu 92
Înapoi în pădure 93
Benedictus 95
Mă tem de întâlnirea 96
Eu nu ştiu ce să scriu 97
Patul metafizic 98
Tu care ai venit 100
Sunt pedepsit 101
Puternică este vocea neantului 102
Nu cred 104
Aşa 105
Dar ce să ne mai cânte poetul 106
Tu Doamne ajută-mă 107
Eu ştiu 108